

Rozhovor: 3. Existuje Bůh po masakrech v Buči, Irpenu, Mariupolu, Kramatorsku?

Rozhovor s knězem Dněpropetrovské eparchie Ukrajinské pravoslavné církve Moskevského patriarchátu Andrijem Pinčukem o Bohu, nenávisti, odpuštění..

Rozhovor

Andrij Pinčuk

Existuje Bůh po masakrech v Buči, Irpenu, Mariupolu, Kramatorsku?

Proč čekat na Boží soud, pokud existuje církevní soud?

Kněz Dněpropetrovské eparchie Ukrajinské pravoslavné církve Moskevského patriarchátu (UOC-MP) Andrij Pinčuk usiluje o mezinárodní tribunál nad patriarchou Kirillem.

Jeho [výzvu Radě primasů starověkých východních církví](#), která má právo spustit mechanismus osobních sankcí proti Kirillovi, již podepsalo více než 400 duchovních UOC-MP.

„Skutečnost, že tolik kněží je nyní sjednoceno v tomto soudním sporu, je známkou toho, co chtějí od svého biskupa, aby zaujal čestný postoj k této válce,“ řekl arcikněz Andrij Pinčuk v rozhovoru.

Hlavním úkolem mezinárodního tribunálu je podle něj „dekirillizovat“ ruskou pravoslavnou církev. Pinčuk je přesvědčen, že ideologie „ruského světa“ prosazovaná ROC se stala základem války na Ukrajině a nenávisti k Ukrajincům.

Andrij Pinčuk není obyčejný kněz. V roce 2016 se stal starostou obce Volosky v Dněpropetrovské oblasti a za pár let práce arcikněz proměnil tuto vesnici v okno decentralizace. Hlavní ukrajinská masmédia se zabývala příběhy a zprávami o Pinčukových reformách.

Andrij Pinčuk v rozhovoru vysvětluje, co je to tribunál nad Kirillem, proč nyní nelze Rusům odpustit, jaký je nejlepší způsob transformace nenávisti a proč tuto válku nelze nakonec vyhrát pouze na bojišti.

„Válka není trest, není lekce. Je to naše cesta.“

- Rád bych začal otázkou, která je nyní často kladena: existuje Bůh po masakrech v Buči, Irpenu, Mariupolu, Kramatorsku? Co můžete říci lidem, kteří hledají odpověď?

- (Velká pauza).

„Haló, jste tady?“

- Ano, mám takovou výmluvnou pauzu... Víte, já bych těm lidem nic neřekl. Myslím, že ani Pán by jim nic neřekl.

Prostě bych se k těmto lidem přiblížil a pevně je objal, plakal s nimi. Kristus by udělal totéž.

Někdy je nemožné změřit všechna utrpení, pochopit jejich účel – prostě to nejde. To je věc... (pauza; hledá slova), kterou Pán nebude s nikým diskutovat ani ospravedlňovat. Prostě každého takového člověka, každého Ukrajince obejmě a je to.

- Jak vy osobně vnímáte tuto válku? Je to trest, lekce?

- Ne, tohle rozhodně není trest! Četl jsem to od některých ruských kněží. Každý, kdo to řekne, by měl být okamžitě poslán tam, kam ta „ruská loď“.

A rozhodně to není ani poučení. To je život. Náš život (pauza)... To je, řekl bych, boj a smršť, kterými musíme projít, aby se Ukrajina stala. Toto je naše cesta. Myslím, že toto je správná definice.

To vše se děje proto, abychom mohli existovat. Že existujeme jako Ukrajinci a musíme jít touto cestou.

- Na této cestě je hodně, hodně nenávisti k nepříteli. Ukrajinci o tom nyní uvažují a snaží se pochopit, co dělat s touto nenávistí...

- Víte, ptám se: „Můžu odpustit?“. Ne, nemůžeš!

Odpuštění by se nyní nemělo vztahovat na konkrétní Rusy, kteří přišli na Ukrajinu, konkrétně na Ruskou federaci jako stát, nebo konkrétně na Ruskou pravoslavnou církev jako náboženskou instituci.

Nikomu z těch, které jsem uvedl, nemůžeme odpustit. Žádné křesťanské odpuštění jim nemůže být poskytnuto. Proč?

Odpustit můžete jen těm, kteří uznali své chyby, prošli procesem pokání – člověk, společnost, ruská církev...

Až budou činit pokání, pokud je lze srovnat s Němci po druhé světové válce, teprve potom můžeme mluvit o odpuštění. Ale to samozřejmě není teď, ani za rok, ani za tři a dokonce ani za pět let.

Co se týče nenávisti samotné, existuje určitý duchovní vzorec: pokud si nenávist vpustíme do svého srdce, i když je spravedlivá, a v našem případě je tento pocit spravedlivý, stejně to zničí náš vnitřní svět.

Nenávist není látka, kterou lze zavřít do zkumavky a bude tam tiše sedět. Pokud je v člověku, velmi rychle se rozšíří do všech oblastí jeho života.

Po invazi Ruské federace na Ukrajinu Andrej Pinčuk spolu s charitativní organizací odváží lidi z bojové zóny

- Pro mnoho lidí, nejen pro armádu, je nejtěžší, že nemají možnost fyzicky se zbavit nenávisti vůči nepříteli v doslovném slova smyslu. Co dělat s tímto vnitřním napětím?

- Nenávist se musí proměnit.

Za prvé, proměnit se v hroznou žízeň po vítězství.

Za druhé, každý z nás musí o vítězství nejen snít, ale také pro něj pracovat. Každý na svém místě, aby pro něj udělal všechno.

Jste doktor? Víte co dělat. Jste dobrovolník, který se stará o migranty? Dělejte to bez zastavení! Získáváte prostředky pro ozbrojené síly? Pokračujte ve sběru, aniž byste se na okamžik zastavili! Jste psycholog? Budte nablízku těm, kteří pláčou, a obejměte je! Jste kněz? Pomozte lidem najít sílu k lásce.

Každý z nás musí přeměnit tuto nenávist, která nám láme srdce, v něco, co nám pomůže vyhrát. Jinak se z nás může stát společnost nenávisti, která se dříve nebo později přelije do našeho prostředí.

Tato negativní agenda se musí změnit v pozitivní v zájmu vítězství, v zájmu obnovy Ukrajiny. To vše nás spojí. A nenávist vůbec nespojuje, ale rozděluje.

Dnes se mi opravdu líbila zpráva, kterou jsem dnes ráno viděl: lidé se dobrovolně hlásí do Veřejných

služeb obcí a měst, aby pomohli rozebírat a uklízet trosky domů.

To je to, co vás spojuje – když jdete ven a pracujete se všemi. Když vy a vaši bratři bráníte Ukrajinu. Když se i přes všechny potíže a nebezpečí smrti usmějeme do tváře nepřítele a pokračujeme v žertování. A jen vtip (*smích*) !

„Ideologie ROC „Ruský svět“ se stala základem, na kterém je založena nenávist vůči Ukrajincům“

- Vysvětlete, co je to „mezinárodní církevní tribunál“ nad patriarchou Cyrilem, za který stojíte spolu s dalšími kněžími?

- Kdybych řekl, že existuje Rada východních patriarchů, mnozí by nepochopili, co to je. Obecně slouží jako mezinárodní církevní soud, řečeno moderní řečí.

Katedrála primasů starověkých východních církví je její klasický název, jak se jí říkalo před 100, 300, 500, 700 lety. Patří sem patriarchové Konstantinopole, Alexandrie, Antiochie, Jeruzaléma a Kypru.

Pětice zvažuje žaloby na nejvyšší hodnostáře jakékoli pravoslavné církve na světě.

- O jaké precedenty v historii se opíráte, když se obracíte k církevnímu soudu?

- Vždy se stane, že někomu „uletí hlava“ a nedělá to, co Kristus a evangelium přikazuje, ale to, co chce. V historii bylo mnoho příkladů, kdy byli nejvyšší hodnostáři souzeni v různých církvích.

Pro nás se hlavní precedens stal před více než 450 lety v Moskvě (*v roce 1666*), kdy tam byli pozváni východní patriarchové, jak je zveme i nyní. Poté bylo učiněno prohlášení proti moskevskému patriarchovi Nikonovi.

Byl odsouzen, zbaven patriarchálního trůnu, biskupské hodnosti. Byl tak učiněn prostým mnichem a poslán k pokání do kláštera (*Nikonovy reformy vedly k rozkolu ruské církve; v jeho době myšlenka „nadřazenosti ruské zbožnosti“ nad řeckou, Moskvu – nad Kyjevem) zakořenila.*

Doufáme, že tento pětičlenný soud alespoň oficiálně odsoudí ideologii „ruský svět“ a uzná ji jako kacírskou.

Andrij Pinčuk: Ve skutečnosti má ideologie „ruský svět“ všechny známky porušení doktríny

- Co lze Kirillovi s jeho „ruským světem“ vytýkat u církevního soudu?

- Tato hlavní hereze se nazývá - [„etnofiletismus“](#) (směšování národnosti s církví). Řeknu to vlastními slovy: Když se prosazuje velikost jednoho národa a odmítá se princip univerzalizmu. Je to zakotveno v Novém zákoně. Apoštol Pavel řekl, že „není ani Řek, ani Žid“ - všichni jsou si před Bohem rovni.

- Zdá se, že tato slova byla v Rusku vnímána zkresleně: pro ně nejsou vůbec žádní Ukrajinci...

- „Ruský svět“ je druh kacířství etnofiletismu. To (pauza) je takový církevní fašismus, víte?

- Pokud se znovu obrátíme k modernímu jazyku, církevnímu soudu Kirillem - je to druh osobních sankcí?

- Ano, osobní církevní sankce nejvyšší úrovně pro nejvyšší hodnostáře církve, kteří nepodléhají jurisdikci ve svých církvích. On (Kirill) nemůže být v Rusku stíhán. Je velmi důležité, aby takový

nástroj existoval mimo Ruskou federaci. Apelujeme na něj.

Vidíte, co se děje: on (*Kirill*) se nechová jako církevní hierarcha, dokonce ani jako křesťan, ale jako darebák, který si dělá, co chce, a věří, že nad sebou nemá žádnou autoritu. Autorita je nad každým. A také nad moskevským patriarchou.

- Je konečný cíl takového soudu nad Kirillem spíše deklarativní, morální, nebo to může mít pro tuto osobu nějaké praktické důsledky?

- Podívejte (*pauza*), co se stalo za pontifikátu Kirilla – je propagace „ruského světa“ v celém postsovětském prostoru, v celé jeho délce a šířce.

Dnes se ruská pravoslavná církev stala „morálním“ základem, „morálním“ základem této války. Právě ideologie „ruského světa“ ROC se stala základem, na kterém byla založena nenávisť vůči Ukrajincům a Ukrajině. To vše se stalo metafyzickým zdrojem této války.

Je velmi důležité tuto hydry odříznout u kořene. Pokud máte ambrózii¹, nestačí ji jen ořezat. Není možné zvítězit pouze na vojenské frontě, opustíme-li tento základ „ruského světa“ – opět dá výhonky, které znovu vyraší ve válce na Ukrajině.

Je velmi důležité odsoudit tuto teorii a její nositele. To dá impuls budoucí dekirillizaci ROC. Připravit ROC o majetek, který jí Cyril přinesl.

Sníme nejen o vítězství Ukrajiny, ale také o tom, že dříve nebo později bude v Rusku demokracie, nikoli totalitní režim. Dokud bude Rusko totalitní, bude dělat to, co teď. Vždy bude útočit, vést útočné války.

Dokud nedojde k decytilizaci ROC a odsouzení ideologie „ruského světa“, ROC vždy připraví půdu pro budoucí války, nejen s Ukrajinou. Zítřka to může být Bělorusko a pozitří pobaltské státy, Polsko nebo Finsko. Všechny země, které byly součástí Ruské říše nebo Sovětského svazu.

- A ještě: může být hodnocení takového církevního soudu základem pro nějaký praktický trest?

- Řeknu osobní názor, který jsem zjevně nikomu nevyjádřil. Domnívám se, že evropští i američtí diplomaté neudělali jednu velmi důležitou věc: někteří církevní hierarchové mají bohatství, účty na Západě a sankce uvalené na nejvyšší ruské představitele by se měly vztahovat na nejvyšší představitele ROC. Musí také dostat své sankce.

Je třeba je připravit o to, co nashromáždili. Pro ně přijdou sankce dříve než po rozhodnutí církevního tribunálu.

- Vzhledem k tomu, co se nyní děje na Ukrajině, vzhledem k roli ROC v tomto, jak vidíte budoucnost Moskevského patriarchátu na Ukrajině?

- Nemám vůbec žádné předpovědi. UOC Moskevského patriarchátu velmi vážně vstoupila do zóny turbulencí. Nyní není jasné, jak z toho ven. Uvažované scénáře nejsou vůbec jasné.

Mlčení episkopátu je známkou toho, že ani oni sami nechápou, co mají dělat. Stáli v pozici pštrosů, natáhli si na hlavu mitry, aby zavřeli oči. A tyto hlavy v mitrách zastrčili do písku.

Andrij Pinčuk: Mohu vyjmenovat různé scénáře budoucnosti UOC, ale bude to spíše věštění z kávové sedliny

„Sklouznutí Rusů k fašismu bylo pomalé a vylézt z něho bude ještě obtížnější.“

- Když mluvíme o procesu s Kirillem, mluvíme pouze o jedné osobě. Předpokládejme, že prohraje. Ale co jeho mnohamilionové stádo?

- Myslím, že toto je samostatný příběh. Myslím, že v případě odsouzení patriarchy v ruské církvi začnou tektonické poruchy. Doufám. A duchovenstvo, doufám, bude požadovat volbu nového patriarchy. Hned poté.

Zbavení patriarchální hodnosti Kirilla je velmi důležité. To je jeho úplná delegitimizace v očích celého náboženského světa. Nejen ortodoxního. Stane se nikým.

- Ano, ale miliony lidí možná nepřijmou jeho odsouzení. Pamatujeme si, jak byl odhalen Stalinův kult, ale dnes to velmi, velmi mnoho lidí v Rusku nerespektuje.

A když si představíte, že bude Kirill odsouzen, mnoho Rusů ho bude stále považovat za svého pastýře...

- Ano, může to být. Ale stále se musíme snažit ho odsoudit, musíme projít touto duchovní frontou. Udělejme vše pro odsouzení této hereze.

- Obecně věříte, že obyčejní Rusové jsou schopni změnit názor a činit pokání za Ukrajinu?

- Ne. Myslím, že pro začátek potřebují projít velkým utrpením. A projdou jím, než si uvědomí, co udělali. Ale teď je to nemožné.

Jejich sklouznutí k fašismu bylo pomalé. Vylézt z něho bude také pomalé, ale obtížnější, protože je vždy snazší padnout do jámy, než se z ní dostat.

- Jak to dopadne, když celý civilizovaný svět uznává moderní Rusko jako zlo, ale Rusové jsou přesvědčeni, že skutečným zlem jsme my, Ukrajina?

- Propaganda. Dvě desetiletí propagandy. Máme co do činění s lidmi, kteří byli zbaveni práva myslet, myslet racionálně, kriticky. S lidmi, kteří byli zbaveni svobody.

Bojí se svobody, bojí se svobodně mluvit, bojí se volit. Bojí se prostě žít tak, jak chtějí.

- Ale teď je 21. století. I přes zákaz je možné získat alternativní informace. Přístup k nim je k dispozici. Jak se jim daří ignorovat pravdu?

- Nyní jste si položili otázku, kterou si kladlo mnoho milionů, desítek milionů lidí: jak se Němci dostali do druhé světové války, k Osvětimi, k Buchenwaldu?

Tato problematika bude podrobně diskutována, budou se o tom psát vědecké práce. Musí být provedena velmi seriózní a pečlivá analýza. Náboženská, politická, filozofická, vědecká. Musíme studovat všechny faktory, které vedly Rusko k pádu do takové diktatury.

- Rusové říkají a budou říkat, že se mýlíme. To je na jejich straně pravda. Je možné, že každý má svou pravdu?

- (Pauza). Těžko se mi komentuje, když se lidem vymývají mozky.

Pravda nemůže být jiná. Pravda je vždy jedna.

- **Jak někdo napsal: „Když Kain zabil Ábela, Bůh neřekl, že pravda je někde uprostřed.“**

- Ano, neřekl jsem...

Víte, po všech těch dnech invaze mám jeden závěr: jsem hrdý na to, že jsem Ukrajinec.

- **Pojďme si konečně představit, že by k vám Putin nebo „kolektivní Putin“ přišel pro přijímání, co byste mu řekl?**

- (Pauza). Nepustil bych ho do kostela. Nedovolil mu přijímání. Nejprve musí nést ovoce pokání.

Musí znovu postavit to, co zničil, a pak prosit za odpuštění. Boha.

Jevhen Rudenko

[УКРАЇНСЬКА ПРАВДА](#)

Poznámky:

¹ Ambrózie je statná, expanzivní, plevelná rostlina, její kořen sahá do značné hloubky.

Jevhen Rudenko

Jevhen Rudenko, novinář z deníku Ukrajinská Pravda. Ne vždy se však jedná o naše přesvědčení, ať už jsou jakkoli slušné a ušlechtilé. Abyste našli pravdu, musíte být schopni slyšet nejen sebe, ale i ostatní. Při hledání pravdy jdou novináři z UP za útulné kanceláře hlavního města, stránky sociálních sítí a svůj vlastní pohled na svět. Hodně cestujeme po zemi, abychom odpověděli na otázku: „Co je, skutečná Ukrajina? Co chceme a co děláme špatně?“.

-krk-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté – Síť víry](#)